

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 8.

Vydána dne 29. dubna 1952.

Cena Kčs 2.50.

OBSAH:

(13. a 14.) 13. Nařízení o správě spojů. — 14. Nařízení o nižších zdravotnických pracovnicích.

13.

Vládní nařízení

ze dne 8. dubna 1952

o správě spojů.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 1 ústavního zákona č. 47/1950 Sb., o úpravách v organisaci veřejné správy, a podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

Organisace a působnost.

§ 1.

(1) Z ministerstva pošt se zřizuje ministerstvo spojů.

(2) Ministerstvo spojů spravuje všechna odvětví spojových služeb, jež jsou určeny k veřejnému používání (pošta a telekomunikace), pečuje o výstavbu a provoz technických rozhlasových a televizních zařízení a dozorá na stavbu a provoz ostatních telekomunikačních zařízení s výjimkou zařízení v oboru působnosti ministerstev národní obrany a národní bezpečnosti; o způsobu a rozsahu spolupráce ve věcech telekomunikačních zařízení v oboru působnosti ministerstva dopravy se dohodnou ministři dopravy a spojů.

(3) Ministerstvo spojů plní své úkoly přímo nebo prostřednictvím krajských správ spojů a výkonných služeb, stanoví jejich organisaci a působnost a řídí jejich činnost na území celého státu.

§ 2.

(1) Z pověření pošt se zřizuje pověření spojů.

(2) Pověření spojů pečuje o uplatnění zájmů Slovenska v oboru spojů, zajišťuje v oboru spojů spolupráci se slovenskými národními orgány, zajišťuje a kontroluje v rámci směrnic a příkazů ministerstva spojů činnost jeho orgánů na Slovensku.

Hospodářství.

§ 3.

Vláda může stanovit pro obor působnosti ministerstva spojů způsob hospodaření odlišný od úpravy hospodaření ostatní státní správy. Podrobnosti upraví ministr spojů v dohodě s ministrem financí.

§ 4.

Ministerstvo spojů a jeho orgány mohou vykonávat, pokud je to nutné nebo účelné, samostatně pomocné práce, jež slouží plnění jejich úkolů, aniž k tomu potřebují oprávnění podle zvláštních předpisů.

§ 5.

Ministr spojů může k obstarávání některých úkolů v oboru působnosti ministerstva spojů zřídit v dohodě s ministrem financí národní podniky a svěřit jim do správy potřebný majetek. Pro tyto národní podniky platí zákon č. 103/1950 Sb., o národních podnicích průmyslových.

Závěrečná ustanovení.

§ 6.

(1) Československá státní pošta, národní podnik, se zrušuje bez likvidace; její majetek přechází do přímé správy ministerstva spojů. Výmaz z podnikového rejstříku se provede s odvoláním na toto nařízení.

(2) Změna zápisů ve veřejných knihách se provede s odvoláním na toto nařízení k návrhu ministerstva spojů nebo jeho orgánů při příležitosti nejbližšího zápisu.

§ 7.

Ministr informací a osvěty v dohodě s ministry spojů a financí upraví podrobnosti přechodu technického rozhlasového a televizního zařízení a jiného majetku do správy ministerstva spojů. Ministr spojů převezme v dohodě s ministrem informací a osvěty v rámci plánu pracovních sil potřebný počet zaměstnanců Československého rozhlasu.

§ 8.

Zaměstnanci Československé státní pošty, národního podniku, a zaměstnanci Československého rozhlasu převzatí podle § 7 se stávají státními zaměstnanci v oboru ministerstva spojů.

§ 9.

(1) Platnosti pozbývají všechny předpisy, které odporují tomuto nařízení, zejména

a) zákon č. 151/1949 Sb., o Československé státní poště, národním podniku, ve znění zákona č. 150/1950 Sb.,

b) vládní nařízení č. 152/1949 Sb., jímž se vydává organizační statut Československé pošty, národního podniku,

c) ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 137/1948 Sb., o postátnění Československého rozhlasu, pokud ukládá Československému rozhlasu zřizovat, udržovat a provozovat telekomunikační zařízení potřebná pro vysílání pořadů rozhlasem a televísi.

(2) Ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 72/1950 Sb., o telekomunikacích, se mění a zní:

„a) ministerstvo spojů
všechna telekomunikační zařízení, zejména zařízení pro veřejné používání;

b) podnik pro rozhlas a televísi
telekomunikační zařízení k účelům rozhlasového a televizního příjmu;“.

(3) Do vydání předpisů podle tohoto nařízení se postupuje přiměřeně podle předpisů

dosavadních, pokud neodporují tomuto nařízení.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1952; provede je ministr spojů a ministr informací a osvěty v dohodě s ministrem financí a s ostatními zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

za ministra Kopeckého

Dr. Šlechta v. r.

za ministra Dr. Neumana

14.

Vládní nařízení

ze dne 8. dubna 1952

o nižších zdravotnických pracovnících.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 4 odst. 1 zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotnických povoláních:

§ 1.

(1) Úkolem nižších zdravotnických pracovníků je spolupracovat při zajišťování řádného poskytování veřejné péče o zdraví člověka tím, že svědomitě vykonávají pod vedením ostatních zdravotnických pracovníků pomocné zdravotní služby.

(2) Nižší zdravotničtí pracovníci jsou: zubní instrumentárky, lázeňští, sanitárky, sanitáři, sádrovníci, desinfektoři a pomocní prohlížitelé masa; tento okruh nižších zdravotnických pracovníků lze prováděcími předpisy přizpůsobovat potřebám státní zdravotní péče.

§ 2.

Zubní instrumentárky asistují zubním lékařům a dentistům při práci u křesla; přitom zejména též čistí a sterilisují nástroje a pomůcky a odpovídají za jejich udržování, vedou záznamy o ošetřovaných, zásobníky spotřebního materiálu a výkazy práce; mohou též podle pokynů lékaře provádět fyzikálně-therapeutické úkony potřebné při ošetřování chrupu a pomáhat při zhotovování roentgenových snímků.

§ 3.

Lázeňští pracují pod vedením středních zdravotnických pracovníků ve zdravotnických ústavech, ve kterých se poskytují léčebné lázně; zejména připravují lázně a lůžka, pečují o čistotu zařízení pro podávání koupelí všeho druhu, starají se o prádlo, dopravují nemocné neschopné pohybu a pomáhají jim při koupelích; dbají přitom o plnění všech pokynů lékaře a o bezpečnost nemocných.

§ 4.

Sanitárky a sanitáři vykonávají ve zdravotnických zařízeních pomocné zdravotnické práce pod vedením středního nebo vyššího zdravotnického pracovníka, a to zejména:

1. na lůžkových a ambulantních odděleních ústavů: sanitárky čistí a desinfikují ošetrovatelské pomůcky, připravují obvazový materiál, obstarávají povrchový úklid v pokojích nemocných, starají se o prádlo, pomáhají při provádění léčebných úkonů, doprovázejí nemocné na různá vyšetření, obstarávají pochůzky souvisící se stanovením diagnózy a léčením nemocného a přijímají a vydávají svršky nemocných, nebo přinášejí jídlo a konají práce spojené s provozem přípravné kuchyně včetně umývání nádobí; sanitáři konají fyzicky namáhavější práce téhož druhu, zejména převážejí a ukládají nepohyblivé nemocné, pomáhají při jejich ošetrování, odvázejí zemřelé a přenášejí těžší předměty;

2. v laboratořích: sanitárky čistí a udržují laboratorní zařízení, přístroje a skla a pomáhají při jednoduchých laboratorních úkonech; vykonávají pomocné práce v zubních laboratořích; mají na starosti drobná pokusná zvířata a pomáhají při odběru jejich krve, při očkování, při pitvě a při odběru, uschovávání a odesílání tkání na vyšetření; sanitáři konají fyzicky namáhavější práce stejného druhu, zejména u větších pokusných zvířat;

3. v pitevnách sanitáři přejímají mrtvolu, pečují o jejich uložení v ústavu a připravují je na pitevní stůl; očišťují je po pitvě, pomáhají při jejich ukládání do rakví a vydávají je; čistí a udržují pitevní přístroje a nástroje, zařízení piteven a jejich prostor.

§ 5.

Sádrovníci pracují pod vedením lékaře ve zdravotnických zařízeních; zejména zhotovují sádrová obinadla, korsety, spiky a lůžka, upravují postele do různých poloh, staví a upravují extenze a závěsová zařízení pro orthopedickou léčbu, snímají sádrové obvazy a

připravují nemocné k roentgenovým kontrolám.

§ 6.

Desinfektoři pracují pod vedením orgánů hygienické a protiepidemické služby a podle příslušných směrnic; jejich úkol spočívá zejména v tom, že

1. v terénu provádějí desinfekci budov, prostorů a zařízení a dozírají na provádění nařízených opatření proti přenosným nemocem; provádějí desinfekci studní a jiných vodních zdrojů podle daných pokynů;
2. ve zdravotnických ústavech provádějí mimo to odhmyzování osob a svršků a desinfekci šatů, prádla a jiných předmětů, obsluhují přístroje pro fyzikální a chemickou desinfekci a starají se o jejich údržbu, obsluhují čistící stanice odpadových vod ústavu a odpovídají za jejich provoz.

§ 7.

Pomocní prohlížitelé masa pomáhají podle příslušných předpisů a podle pokynů veterinárních lékařů zejména při vyšetřování jatečných zvířat a masa, při pozastavení masa a jeho úpravě nebo odstraňování a při dozoru na sběr vedlejších jatečných výtěžků a na čistotu a provádění desinfekce na porážce; označují na mase výsledek posouzení, pomáhají při vedení záznamu o prohlídce poražených zvířat nebo dovezeného masa a při zdravotní kontrole poživatin živočišného původu, zvláště masných výrobků.

§ 8.

Nižší zdravotnické povolání může vykonávat osoba, která je k tomuto povolání tělesně a duševně způsobilá, občansky bezúhonná, a která prokáže stanovené odborné znalosti.

§ 9.

Aby nižší zdravotničtí pracovníci mohli řádně plnit své úkoly a zdokonalovat svou pracovní úroveň, účastní se dalšího školení a výcviku. Školení a výcvik řídí krajské národní výbory podle směrnic ministerstva zdravotnictví.

§ 10.

Působíště nižších zdravotnických pracovníků určuje a mění okresní národní výbor podle směrnic krajského národního výboru tak, aby bylo v souladu se státním národohospodářským plánem. Jde-li o přemístění nižšího zdravotnického pracovníka na působíště v jiném okresu — s výjimkou případů, kdy toto přemístění bylo zúčastněnými okresními národ-

ními výbory dohodnuto — nebo vyžaduje-li to důležitý obecný zdravotní zájem, určuje jeho působitě krajský národní výbor po slyšení zúčastněných okresních národních výborů.

§ 11.

Okresní, po případě krajský národní výbor může uložit nižšímu zdravotnickému pracovníkovi při určení působitě nebo kdykoli později určitý pracovní závazek v oboru státní zdravotní péče, a vyžaduje-li to důležitý obecný zdravotní zájem, též zvláštní úkoly na dobu mimořádné potřeby.

§ 12.

O náhradách za výdaje, které vzniknou nižším zdravotnickým pracovníkům převzetím povinností uložených jim podle zákona o zdravotnických povoláních a předpisů vydaných podle něho, platí předpisy o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, po případě předpisy o náhradách výdajů účastníkům školení.

§ 13.

Ustanovení §§ 10 až 12 se nevztahují na nižší zdravotnické pracovníky branné moci, Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže a na desinfektory, kteří jsou zaměstnanci podniků veřejné dopravy.

§ 14.

(1) Bližší úpravu výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků, s výjimkou nižších zdravotnických pracovníků branné moci, Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže, jakož i přízpůsobování jejich okruhu potřebám státní zdravotní péče provádí mi-

nisterstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti s jednotnou odborovou organizací; zejména vydává podrobnější předpisy

- a) o úkolech a rozsahu činnosti jednotlivých skupin nižších zdravotnických pracovníků,
- b) o odborných znalostech potřebných k výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků a o jejich dalším školení a výcviku.

(2) Bližší úpravu výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže provedou ministerstva národní bezpečnosti a spravedlivosti v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 15.

Opatření učiněná ve shodě s ustanoveními tohoto nařízení před jeho účinností platí jako opatření učiněná k jeho provedení.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři zdravotnictví, národní obrany, národní bezpečnosti a spravedlivosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Bacílek v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Rais v. r.